

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou ve věci

žalobce: X, nar. X
státní příslušnost X
t.č. zajištěn v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty
Vyšní Lhoty 234, 739 51 Vyšní Lhoty
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Škopkem
sídlem Dukel. hrdinů 59, 269 01 Rakovník

proti
žalovanému: Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2025, č. j. KRPA-165880-41/ČJ-2025-000022-ZSV

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkumu a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2025, č. j. KRPA-165880-41/ČJ-2025-000022-ZSV (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný rozhodl podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), o zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění. Doba zajištění žalobce byla podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovena na 90 dnů ode dne vydání rozhodnutí.

II.

Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce v podané žalobě namítal, že napadené rozhodnutí je v rozporu s § 123b zákona o pobytu cizinců. Žalovaný rovněž v rozporu s § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), nesprávně posoudil zjištěný skutkový stav. Dále v rozporu s § 3 správního řádu žalovaný náležitě nezjistil skutkový stav a dospěl k nesprávným skutkovým závěrům.
3. Žalobce vyjádřil nesouhlas se závěrem žalovaného, podle nějž by žalobce ve svém nelegálním pobytu na území zjevně pokračoval, pokud by nebyl kontrolován policií, a *de facto* čekal, jako dlouho bude na území moci setrvat. Ze správního spisu přitom plyne, že žalobce udělil plnou moc svému zástupci dne 20. 5. 2025. Žalobce byl zajištěn až 22. 5. 2025, tedy krátce po udělení plné moci, na cestě do Zastávky u Brna, kde zamýšlel v Příjímacím středisku cizinců Zastávka podat žádost o udělení mezinárodní ochrany.
4. Žalobce dále namítal, že mu mělo být uloženo některé ze zvláštních opatření za účelem vycestování podle § 123b zákona o pobytu cizinců. Žalobce v rámci pobytové kontroly dne 22. 5. 2025 předložil doklad o zajištění ubytování na adrese X. Žalobce je oprávněn na uvedené adrese bydlet i poté, co bude propuštěn ze zajištění. Žalobce by tedy byl na území ČR kontaktní a bylo by mu možné doručovat na uvedenou adresu, resp. by se také dostavoval na vyzvání k žalovanému nebo se na daném místě zdržoval za účelem provedení pobytové kontroly. Pokud by byl žalobce propuštěn ze zajištění, obstaral by si nový cestovní doklad na konzulárním oddělení Velvyslanectví Vietnamské socialistické republiky v Praze. Současně má žalobce svého právního zástupce, jehož prostřednictvím rovněž přijímá písemnosti od žalovaného a jehož prostřednictvím by také byl kontaktní a poskytoval součinnost žalovanému. V případě žalobce nehrozí, že by se po propuštění ze zajištění stal nedostupným pro případný výkon rozhodnutí o správním vyhoštění. Žalobce i v rámci pobytové kontroly a následujících úkonů vždy dobrovolně spolupracoval se žalovaným. Pokud jde o finanční prostředky, žalobce se může spolehnout na podporu vietnamské komunity, zejména od pana X nar. X, bytem X, který svou vůli pomoci žalobci uvedeným způsobem vyjádřil v přiloženém čestném prohlášení.

III.

Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě shrnul, na základě čeho dospěl k závěru, že v případě žalobce existuje důvodná obava, že zmaří výkon správního vyhoštění. Žalovaný uvedl, že byly dány důvody pro zajištění žalobce podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Na stranách 4–6 napadeného rozhodnutí pak žalovaný jasně definoval, proč v žalobcově případě nepřistoupil k aplikaci mírnějších opatření podle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Závěrem navrhl zamítnutí žaloby.

IV.

Obsah správního spisu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

6. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným vplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
7. Dne 22. 5. 2025 byl žalobce kontrolován hlídkou policie a na výzvu k prokázání totožnosti uvedl, že žádný doklad totožnosti nemá a předložil pouze plnou moc a doklad o zajištění ubytování. Lustracemi v dostupných policejních systémech bylo zjištěno, že žalobce neprochází a tím vzniklo podezření, že na území ČR pobývá neoprávněně. Z toho důvodu byl žalobce zajištěn podle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
8. Téhož dne bylo žalobci oznámeno zahájení správního řízení ve věci správního vyhoštění a žalobce byl vyslechnut jako účastník správního řízení, přičemž do protokolu mimo jiné uvedl, že bydlel ve Vlašimi a nyní v Benešově u krajana. Žalobce dále uvedl, že má 4 000 Kč, nemá účet a tuto částku nechce složit jako kauci. Dále uvedl, že adresu žádnou nemá, nikde nic nehlásil. Do Vietnamu nechce vycestovat, neboť tam má dluhy. Jinak je to pro něj bezpečná země a nic mu tam nehrozí. Pouze dluží lichvářům, který po žalobci chtějí uhradit dluhy.
9. Téhož dne bylo vydáno rozhodnutí č. j. KRPA-165880-14/ČJ-2025-000022-ZSV, o zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, přičemž doba zajištění byla stanovena na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody.
10. Dne 27. 5. 2025 podal žalobce v Zařízení pro zajištění cizinců Balková žádost o udělení mezinárodní ochrany.
11. Dne 28. 5. 2025 vydal žalovaný usnesení č. j. KRPA-165880-30/ČJ-2025-000022-ZSV, jímž řízení o správním vyhoštění žalobce přerušil do doby, než nabyde právní moci rozhodnutí o žalobcově žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
12. Dne 30. 5. 2025 vydalo Ministerstvo vnitra České republiky, odbor azylové a migrační politiky rozhodnutí č. j. OAM-602/BA-BA07-BA03-Z-2025, jímž zajistilo žalobce podle § 46a odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).
13. Dne 21. 8. 2025 zaslalo Ministerstvo vnitra ČR žalovanému informaci č. j. OAM-602/BA-BA07-2025, podle níž byla žalobcova žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta rozhodnutím Ministerstva vnitra ČR ze dne 31. 7. 2025, č. j. OAM-602/BA-BA07-HA06-2025, které nabylo právní moci dne 21. 8. 2025.
14. Dne 1. 9. 2025 vydal žalovaný vyrozumění o pokračování ve správním řízení ve věci správního vyhoštění žalobce, neboť dne 21. 8. 2025 odpadl důvod, pro který bylo řízení přerušeno. Téhož dne byla žalobci zaslána výzva k seznámení s podklady rozhodnutí.
15. Dne 9. 9. 2025 bylo vydáno rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, č. j. OAM-602/BA-BA07-VL18-PZ-2025, jímž byla podle § 46a odst. 5 zákona o azylu prodloužena doba trvání zajištění žalobce do 28. 10. 2025. V odůvodnění Ministerstvo vnitra ČR uvedlo, že proti negativnímu rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu podal žalobce dne 24. 8. 2025 žalobu, která má ze zákona odkladný účinek. Z toho bylo podle správního orgánu zjevné, že žalobce s rozhodnutím o neudělení mezinárodní ochrany nesouhlasí a nebylo tak možné očekávat, že vycestuje dobrovolně.
16. Dne 1. 10. 2025 zaslalo Ministerstvo vnitra ČR žalovanému informaci č. j. OAM-601/BA-BA07-2025, podle níž byla Krajským soudem v Ostravě zamítnuta žalobcova žaloba proti

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany, a to rozsudkem ze dne 30. 9. 2025, č. j. 62 Az 26/2025, který nabyl právní moci dne 9. 10. 2025.

17. Dne 15. 10. 2025 vydal žalovaný rozhodnutí č. j. KRPA-165880-38/ČJ-2025-000022-ZSV, jímž rozhodl o správním vyhoštění žalobce podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 a 4 zákona o pobytu cizinců a uložil mu zákaz vstupu na území členských států v délce dvou let.
18. Dne 16. 10. 2025 pak žalovaný vydal napadené rozhodnutí, jímž zajistil žalobce za účelem správního vyhoštění podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, tedy proto, že je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, a dobu zajištění stanovil na 90 dnů. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobce byl zajištěn proto, že na území ČR jednal v rozporu se zájmy chráněnými zákonem o pobytu cizinců. Žalovaný dále neshledal důvod pro uložení některého ze zvláštních opatření podle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců. U žalobce existuje důvod se domnívat, že nebude nadále respektovat orgány Policie ČR. Dobu trvání zajištění žalovaný stanovil s ohledem na předpokládanou složitost přípravy výkonu správního vyhoštění, přičemž vzal v úvahu čas potřebný pro zajištění náhradního cestovního dokladu žalobci a poté rovněž čas potřebný k zabezpečení přepravních dokladů a samotné realizace vycestování.

V.

Hodnocení věci Městským soudem v Praze

19. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle ustanovení § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, jelikož účastníci řízení v zákonné pětidenní lhůtě po podání žaloby nenavrhli projednání věci při ústním jednání a soud nepovažuje nařízení ústního jednání za nezbytné.
20. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobcem uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
21. Podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců *policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění nebo trestu vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie, Islandskou republikou, Lichtenštejnským knížectvím, Norským královstvím nebo Švýcarskou konfederací zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.*
22. Podle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců *zvláštním opatřením za účelem vycestování cizince z území nebo z území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace (dále jen „zvláštní opatření za účelem vycestování“) je a) povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu,*

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly, b) složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním (dále jen „finanční záruka“) cizincem, kterému je zvláštní opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan České republiky nebo cizinec s povoleným dlouhodobým anebo trvalým pobytem na území (dále jen „složitel“), c) povinnost cizince osobně se hlásit policii v době policií stanovené, nebo d) povinnost cizince zdržovat se v místě určeném policií a ve stanovené době být v tomto místě přítomen za účelem provedení pobytové kontroly.

23. Podle § 124 odst. 3 věta první zákona o pobytu cizinců *policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění.*
24. Podle § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *doba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. V případě cizince mladšího 18 let nebo rodiny s nezletilými dětmi nesmí doba zajištění překročit 90 dnů.*
25. Zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je zásahem do jeho osobní svobody, a proto může být provedeno pouze v souladu se zákony, Ústavou a Listinou a v neposlední řadě s Úmluvou, již je Česká republika vázána.
26. Z výše citovaných ustanovení zákona o pobytu cizinců plyne, že k zajištění cizince musí být cizinci doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění, příp. musí být o jeho správním vyhoštění pravomocně rozhodnuto. Dále musí jednáním cizince dojít k naplnění některé ze skutkových podstat uvedených v zákoně o pobytu cizinců, v § 124 odst. 1 pod písmeny a) až e). V neposlední řadě musí být rovněž splněna podmínka, že nepostačuje uložení opatření za účelem vycestování podle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců.
27. Jak plyne ze spisového materiálu, první podmínka byla splněna doručením oznámení o zahájení správního řízení ve věci správního vyhoštění ze dne 22. 5. 2025, č. j. KRPA-165880-8/ČJ-2025-000022-ZSV. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2011, č. j. 7 As 79/2010-150 „*smyslem řízení o zajištění cizince není konečné posouzení otázky, zda má být tomuto cizinci uděleno správní vyhoštění nebo zda má být předán na základě mezinárodní smlouvy či má jinak nuceně vycestovat z území ČR, ale pouze vytvoření podmínek pro to, aby tento hlavní účel mohl být realizován a nebyl předem zmařen tím, že se cizinec bude skrývat či se jinak vyhýbat realizaci případného správního vyhoštění, předání či vycestování z území ČR.*“
28. Žalobce do protokolu o výsledku účastníka správního řízení mimo jiné uvedl, že domů odcestovat nechce, protože tam má dluhy. Na dotaz žalovaného pak žalobce sdělil, že dobrovolně nevycestuje, domů by se vrátil, pokud by tam neměl dluhy. Bylo tak prokázáno, že žalobce svým jednáním naplnil skutkovou podstatu pro zajištění podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, protože existuje nebezpečí, že by mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, neboť výslovně vyjádřil úmysl území ČR neopustit. Tím je splněna druhá podmínka pro zajištění.
29. Předmětem sporu mezi účastníky zůstává zejména otázka, zda měl žalovaný přistoupit k aplikaci některého z mírnějších opatření ve smyslu § 123b zákona o pobytu cizinců.
30. Zvláštní opatření za účelem vycestování představují alternativní řešení s cílem minimalizace omezování osobní svobody v případě zajištění cizinců (srov. rozsudek NSS ze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

7. 12. 2011, č. j. 1 As 132/2011-51). Užití těchto mírnějších opatření předpokládá, že cizinec bude se státními orgány spolupracovat při jejich realizaci, bude schopen plnit povinnosti z toho plynoucí a že neexistuje důvodná obava, že by byl uložením zvláštního opatření ohrožen výkon rozhodnutí o správním vyhoštění. Možnost aplikace tohoto opatření nutně závisí také na důvodu zajištění. Základním pravidlem je, že uložení zvláštního opatření nesmí ohrozit výkon vycestování cizince (§ 123b odst. 4 věta druhá zákona o pobytu cizinců; čl. 15 odst. 1 a bod 16 odůvodnění návratové směrnice vychází z dostatečné účinnosti mírnějších donucovacích opatření); toto ohrožení bude typově různé v typově odlišných případech důvodů zajištění. Pokud správní orgán dospěje k závěru, že uložení zvláštního opatření nepostačuje, je povinen svůj závěr přezkoumatelným způsobem odůvodnit. Možností uložení některého ze zvláštních opatření se žalovaný zabýval na straně 4–6 napadeného rozhodnutí, přičemž dospěl k závěru, že takový postup by nebyl účelný a že mírnější opatření by nebyla účinná a dostačující. V žalobcově případě je důvod se domnívat, že nebude respektovat rozhodnutí o správním vyhoštění a bude se před jeho realizací skrývat, neboť to vyplývá z jeho dosavadního protiprávního jednání, kdy na území ČR pobývá zcela vědomě bez oprávnění k pobytu a bez platného cestovního dokladu, jehož ztrátu nikterak neřešil a jeho nelegální pobyt byl odhalen až kontrolní činností policie. Sám výslovně uvedl, že dobrovolně nevycestuje, domů by se vrátil, pokud by tam neměl dluhy. K jednotlivým zvláštním opatřením dle § 123b zákona o pobytu cizinců žalovaný konstatoval následující: K bodu a) žalovaný uvedl, že se neztotožňuje s tím, že by cizinec plnil povinnost oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly. Žalobce nemá žádnou registrovanou adresu ani povolený pobyt a mohl by se pro správní orgány stát nezastihnutelným. Žalobce nemá na území žádný majetek a k jeho aktuálnímu místu pobytu jej nic neváže, pročez má žalovaný za to, že se žalobce bude před realizací správního vyhoštění skrývat nebo se mu vyhýbat. K bodu b) žalovaný konstatoval, že složení finanční záruky v případě žalobce není možné, neboť žalobce uvedl, že v současné době nemá finanční prostředky na složení finanční záruky. Vlastní pouze omezené finanční prostředky ve výši 4 000 Kč, které nechtěl složit jako kauci. Žalobcův zástupce nabídl složení finanční záruky, která však byla nabídnuta v nedostatečně výši 2 500 Kč a neplnila by tak svůj účel. K bodu c) žalovaný uvedl, že žalobce s ohledem na své předešlé jednání neskýtá záruku, že se bude osobně se hlásit policii v době policií stanovené, neboť nectí české zákony a jeho dobrovolné vycestování z území nelze očekávat. K bodu d) žalovaný uvedl, že se neztotožňuje ani s tím, že by žalobce dodržoval povinnost zdržovat se v místě určeném policií a ve stanovené době být v tomto místě přítomen za účelem provedení pobytové kontroly, jelikož nemá hlášenou adresu pobytu. K tomu soud dodává, že žalobce v průběhu správního řízení disponoval potvrzením o zajištění ubytování ze dne 14. 5. 2025, dle kterého mu mělo být ubytování poskytováno na adrese X. Navzdory tomuto dokladu však žalobce sám do protokolu o výsledku účastníka správního řízení ve věci správního vyhoštění dne 22. 5. 2025 na dotaz, kde se v současnosti zdržuje, uvedl, že bydlel ve Vlašimi a nyní v Benešově u krajana. Lze tedy mít důvodné pochybnosti o tom, že se skutečně zdržuje na adrese X, kterou v průběhu správního řízení nikdy neuvedl jako své skutečné bydliště. Rozhodně pak nelze mít za prokázané, že by uvedenou adresu bylo možné pro účely aplikace zvláštního opatření za účelem vycestování považovat za adresu místa pobytu ve smyslu § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Žalobce k žalobě přiložil potvrzení o ubytování, vystavené dne 9. 6. 2025 týměž ubytovatelem a na téže adrese jako v případě potvrzení o ubytování ze dne 14. 5. 2025, které je součástí spisového materiálu.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

S ohledem na uvedené soud tento doklad k důkazu neprováděl. Na podporu svého tvrzení o zajištění finančních prostředků a další pomoci po propuštění ze zajištění a jako záruku plnění povinností plynoucích ze zvláštních opatření dle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců žalobce k žalobě přiložil čestné prohlášení vystavené panem X dne 24. 10. 2025. Vzhledem k tomu, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s soud při přezkumu napadeného rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a že předložené čestné prohlášení bylo vystaveno po vydání napadeného rozhodnutí, soud k němu nepřihlédl a neprováděl ho k důkazu.

31. Soud má za to, že se žalovaný dostatečně a srozumitelně vypořádal s nutností zajištění žalobce. Žalovaný zcela správně přihlédl k individuálním okolnostem žalobce, který svým minulým jednáním oslabil svoji důvěryhodnost, čímž vzbudil pochybnost, že se podvolí dalším povinnostem stanoveným správním orgánem. Z těchto skutečností je zjevné, že žalobce svým dosavadním shora uvedeným jednáním neposkytoval dostatečnou záruku umožňující uplatnění zvláštních opatření za účelem vycestování.
32. Soud v daném případě s odkazem na výše uvedené souhlasí s žalovaným, že s ohledem na jednání žalobce by mírnější donucovací opatření nebyla účinná.
33. S ohledem na shora uvedené lze uzavřít, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu věci, který má oporu ve spise. Žalovaný vycházel rovněž ze závazného stanoviska Ministerstva vnitra ČR k možnosti vycestování ze dne 23. 5. 2025 ev. č. ZS58624, dle kterého se na žalobce nevztahují důvody znemožňující vycestování podle ustanovení § 179 zákona o pobytu cizinců. Žalovaný se dostatečně, srozumitelně a přezkoumatelně vypořádal s naplněním podmínek pro zajištění žalobce a své závěry v tomto směru v odůvodnění napadeného rozhodnutí řádně a přezkoumatelně odůvodnil. Namítané porušení shora uvedených ustanovení správního řádu a zákona o pobytu cizinců soud neshledal.
34. Ve shodě s žalovaným má soud za to, že v případě žalobce byly splněny zákonné podmínky pro zajištění dle ustanovení § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců.

VI.

Závěr a náklady řízení

35. Soud neshledal důvody pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí a žalobu proto jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
36. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. listopadu 2025

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně